

бели като стълбове крака, с провисналите широки уши и с хобот, който стига до земята!

Двкато гледахме играта на слона, някой взе да вика. Обжрнахме се. Другия слон пржскаше с хобота си вода вжрху онзи от нас, който на шега беше му подал камжк. Колко скоро той му отплати за качката!

Градината е украсена с езерца, пжлни с риба или усеяни с нацжвтели водни рози.

Влязохме в топиците. Вжздухжт там е топжл и напоен с пара, като в баня. Красиви сребристи или червени листа висеха по стжлбичките. Най-много привличаха рниманието на гостите едни особени цветя, наречени *мимози*. Казват ги още срамежливки. Листата им приличат на сложните листа на акация, само че са по-дребни. Докоснеш ли с пржст едно листенце, всички листе ца от една држжка се слепват едно до друго и увисват като пречупени — сякаш се засрамват и навеждат глава.

Видехме разни видове *орхидеи*. Това сж красиви цветя, които издават силна и приятна миризма. Топлия вжздух бе напоен от техното б агоухание, А ярките им шарени цветове напомняха, красиви пеперуди накацали около нас.

Голяма част от повжрхността на езерото бе покрито с един вид водни рози, иаречени царски. Плувалите им над водата листа сж широки до един метжр и приличат на морска гжба (сюнгер). Вжрху такжв лист може да седне малко дете и да плува над водата като сжс сал.

Искахме да разгледаме из вжтре двореца, но не ни позволиха.

От вжн се любувахме на кулите му, на балконите и на красотата му.

Извжтре бил, казват, още по-хубаво украсен.

З. Чолакова.

